

Η Σερβική Κομμουνιστική Οργάνωση **“Κόκκινη Πρωτοβουλία” (Crvena Inicijativa)** σε δύο πολιτικές ανακοινώσεις της που παρατίθενται μεταφρασμένες στη συνέχεια, τοποθετείται διεθνιστικά για τις σοβαρές εξελίξεις με το νέο κύμα συγκρούσεων στο Κόσοβο, αναδεικνύει ως υπεύθυνους τους ιμπεριαλιστές του ΝΑΤΟ και των ΗΠΑ, ενώ παίρνει θέση και σχετικά με το κύμα διαδηλώσεων στη Σερβία και την καταστολή μετά από τους πρόσφατους μαζικούς πυροβολισμούς.

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ
ΚΟΚΚΙΝΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ/ CRVENA INICIJATIVA
ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΝΕΟ ΚΥΜΑ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΩΝ ΣΤΟ ΚΟΣΟΒΟ**

Από την ίδρυσή της, η οργάνωσή μας επιμένει στην ιδέα που υποστήριξε ο **Σβέτοζαρ Μάρκοβιτς** [Σέρβος σοσιαλιστής επαναστάτης του 19ου αιώνα] – τη δημιουργία μιας κοινότητας **βαλκανικών λαών σε μια αλληλέγγυα και σοσιαλιστική συμμαχία**, ως τον μόνο τρόπο για να αποφευχθεί το εθνικό-σοβινιστικό μίσος και η **ιμπεριαλιστική πολιτική τού διαίρει και βασίλευε**.

Το ζήτημα του **Κοσόβου**, το οποίο δεν επιλύθηκε πλήρως ούτε στην εποχή της Γιουγκοσλαβίας, παρόλο που οι πολιτικές της αδελφούσης των λαών και της ενότητας χάραξαν έναν καλό δρόμο, έγινε το επίκεντρο της γιουγκοσλαβικής κρίσης μετά την εγκαθίδρυση των εθνικιστικών κρατών. Στην ουσία και εν συντομία – αψηφούμε κάθε εθνικιστική πολιτική ως μέρος μιας **αστικής ιδεολογίας** που είναι ουσιαστικά στην υπηρεσία του **ιμπεριαλισμού και της εκμετάλλευσης**.

Οι συγκρούσεις που ξέσπασαν στο βόρειο τμήμα του Κοσόβου στα τέλη Μαΐου αντιπροσωπεύουν ένα νέο επεισόδιο στην εθνικιστική σειρά προκλήσεων, βίαιων επεισοδίων και περαιτέρω προπαγάνδας μισαλλοδοξίας. Η κλιμάκωση των συγκρούσεων συνέβη σε τρεις δήμους επειδή μέλη της **Σερβικής Λίστας**, που είναι το μακρύ χέρι του κυβερνώντος κόμματος του Βελιγραδίου [στο Κοσσυφοπέδιο], οργάνωσαν μοϊκοτάζ των θεσμών που διοικούσαν μέχρι τις δημοτικές εκλογές του Νοεμβρίου, στις οποίες δεν ήθελαν να συμμετάσχουν. Τα αποτελέσματα αυτών των συγκρούσεων είναι αρκετοί συλληφθέντες, μερικοί τραυματίες πολίτες και άγνωστος αριθμός μελών της ΚFOR και της Αστυνομίας του Κοσόβου.

Η αντίδραση των αρχών του Βελιγραδίου είναι η τυπική προπαγάνδα αύξησης της επιθετικότητας: Διατάχθηκε η **ανάπτυξη στρατιωτικών μονάδων** κοντά στα σύνορα με το Κόσοβο, αυξήθηκε το επίπεδο ετοιμότητας μάχης του στρατού ενώ διεξάγεται μια ισχυρή εκστρατεία προπαγάνδας στα μέσα ενημέρωσης. Σε μία από τις συνεντεύξεις Τύπου, ο Πρόεδρος της Σερβίας παρουσίασε μια θεωρία περί **«Αλβανού κατακτητή»**.

Αυτή η δήλωση απαιτεί μια πιο λεπτομερή κριτική καθώς απεικονίζει το τελικό αποτέλεσμα και την εμβέλεια των εθνικιστικών πολιτικών. Πάνω απ' όλα, οι Αλβανοί ζουν στο Κόσοβο όπως ζούσαν πριν ακόμη από τους βομβαρδισμούς, πριν από τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, ακόμη και πριν από τη μάχη του Κοσσυφοπεδίου [το 1389].

Οι άνθρωποι που ζουν σε μια συγκεκριμένη περιοχή δεν μπορούν να είναι κατακτητές. Ο κατακτητής του Κοσόβου είναι κάποιος άλλος -και αυτός είναι το **NATO**, ή για να είμαστε πιο ακριβείς, οι **ΗΠΑ** με τους συμμάχους τους. Ωστόσο, ο πρόεδρος της Σερβίας δεν μπορεί και δεν θέλει να πει ότι ο κοινός κατακτητής -τόσο για τον σερβικό όσο και για τον αλβανικό εθνικισμό- είναι κάποιος με τον οποίο συνομιλούν [ενώ δεν συνομιλούν απευθείας μεταξύ τους] και για την αγάπη του οποίου ανταγωνίζονται οι τοπικοί σοβινιστές.

Όπως κάθε φορά μέχρι τώρα, οι εθνικιστικές εντάσεις είναι υπέρ και των δύο κυβερνήσεων εθνικιστών. Οι άθλιες επιδόσεις των διεφθαρμένων πολιτικών και των δύο μερών ξεπερνιούνται πιο εύκολα μέσω της εθνικιστικής ομογενοποίησης. Ο ρόλος του καθεστώτος του Βελιγραδίου θα πρέπει επίσης να εξεταστεί υπό το πρίσμα της κρίσης που αντιμετωπίζει στο πλαίσιο μαζικών, αλλά πολύ ετερογενών συνεχιζόμενων διαμαρτυριών [μετά τις δύο επιθέσεις μαζικών πυροβολισμών με δεκάδες θύματα, για τις διαμαρτυρίες αυτές η Crvena Inicijativa έχει βγάλει επίσης ανακοίνωση που παρατίθεται παρακάτω].

Το πιο σημαντικό είναι να υπογραμμίσουμε το γεγονός ότι η εθνικιστική προπαγάνδα δεν λαμβάνει υπόψη - κι ενώ ανταγωνίζονται για την εύνοια της «αυτοκρατορίας» και αναζητούν τρόπους να βλάψουν ο ένας τον άλλον όσο το δυνατόν περισσότερο- ότι **ο πληθυσμός, τόσο ο αλβανικός όσο και ο σερβικός, μεταναστεύει και το Κόσοβο γίνεται όλο και πιο άδειο.**

Εκφράζουμε την αντίθεσή μας σε κάθε πολιτική που κρατά ανοιχτή αυτή τη σύγκρουση, είτε προέρχεται από το **Βελιγράδι, την Πρίστινα ή οποιοδήποτε από τα ιμπεριαλιστικά κέντρα.**

Ζήτω η ένωση των βαλκανικών λαών!

Ενάντια στον ιμπεριαλισμό!

Ενάντια στον εθνικισμό!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΚΥΜΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΩΝ ΣΤΗ ΣΕΡΒΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥΣ ΜΑΖΙΚΟΥΣ ΠΥΡΟΒΟΛΙΣΜΟΥΣ

Η Σερβία συγκλονίστηκε από δύο μαζικούς πυροβολισμούς με αποτέλεσμα **18 νεκρούς και πολλούς τραυματίες**. Αυτή η μεγάλη τραγωδία προκάλεσε συναισθηματικές αντιδράσεις -θυμό, αίσθημα αδυναμίας και έντονη ανάγκη να αντισταθούμε στην υπάρχουσα ανευθυνότητα του κράτους και την κοινωνική καταστροφή.

Οι διαμαρτυρίες και οι συγκεντρώσεις που ξεκίνησαν στο Βελιγράδι συγκέντρωσαν μεγάλο αριθμό ανθρώπων που προκάλεσαν τη νευρική και υπερβολική αντίδραση της κυβέρνησης, γεγονός που δείχνει ότι η ίδια η κυβέρνηση έχει την αίσθηση ότι χάνει τον έλεγχο της κατάστασης στη χώρα.

Από την άλλη, όπως τόσες φορές μέχρι στιγμής, η πολιτική μορφή διαμαρτυρίας είναι ανεπαρκής για να φτάσει στο σημείο να είναι σε θέση να πραγματοποιήσει σημαντικές αλλαγές στην κοινωνία. Το μεγαλύτερο επίτευγμα είναι η προσπάθεια ευρείας κινητοποίησης με σκοπό την ανατροπή ενός πολιτικού κόμματος και του αρχηγού του.

Οι κύριοι λόγοι για αυτό είναι: Η σερβική κοινωνία απέτυχε να ορίσει σοβαρή εναλλακτική λύση ενάντια στο σύστημα και εξαιτίας αυτού ο όρος «αντιπολίτευση» είναι απλώς μια ετικέτα για τα κόμματα που δεν συμμετέχουν στην κυβέρνηση ενώ **δεν υπάρχουν σημαντικές διαφορές** μεταξύ του κυβερνητικού συνασπισμού και των κομμάτων έξω από αυτόν.

Η πολιτική ιδεολογία και η πρακτική του κυβερνώντος κόμματος και της λεγόμενης αντιπολίτευσης είναι **βασικά οι ίδιες**. Οι δύο πρώτες διαμαρτυρίες ήταν λαϊκές συγκεντρώσεις με βασική ιδέα να εκφράσουν την αντίθεση προς τη συνολική κατάσταση στην κοινωνία με την ευρύτερη έννοια: ορισμένες ομάδες διαμαρτύρονται κατά της «**ήπιας**» πολιτικής προς το Κόσοβο, ενώ άλλες επειδή πιστεύουν ότι η πολιτική πρέπει να είναι πιο «**ευαίσθητη**». Ορισμένες από αυτές επιθυμούν ταχύτερη προσέγγιση της **ΕΕ**, άλλες είναι **κατά της ΕΕ**, και ούτω καθεξής.

Εν συντομία, το κύμα διαμαρτυρίας είναι πολύ **ετερογενές**, μια σχεδόν εξατομικευμένη μάζα ανθρώπων που φοβόταν το κράτος στην ολότητά του. Είναι προφανές ότι η λεγόμενη «πατριωτική αντιπολίτευση» δεν είναι τόσο παρούσα όσο σε προηγούμενες παρόμοιες διαμαρτυρίες, και υπάρχουν δύο πιθανοί λόγοι για αυτό: ο πρώτος είναι το γεγονός ότι η πρώτη αντίδραση στους πυροβολισμούς ήταν η καταστροφή μεγάλου αριθμού στένσιλ και γκράφιτι αφιερωμένων σε εγκληματίες πολέμου και ο δεύτερος λόγος είναι η προφανής σύνδεση των δεξιών κομμάτων με το κυβερνητικό συνασπισμό.

Τα αιτήματα που εμφανίστηκαν δείχνουν ότι μια ομάδα φιλοευρωπαϊκών κομμάτων προσπαθεί να σφετεριστεί τις διαμαρτυρίες. Τα αιτήματα διακηρύσσονται, αλλά εξακολουθούν να μην εγκρίνονται από την πλειοψηφία των συμμετεχόντων. Εν πάση περιπτώσει, επικεντρώνονται στο θέμα της προπαγάνδας των μέσων ενημέρωσης ενώ κάποιες ομάδες ζητούν υψηλότερο επίπεδο **κρατικής καταστολής**, την οποία θεωρούν ως σημαντικό ρόλο του κράτους.

Ο αυξανόμενος αριθμός αστυνομικών στα σχολεία αντιπροσωπεύει τη νίκη των κατασταλτικών μεθόδων, οι οποίες απέτυχαν εντελώς μέχρι στιγμής. Η απαίτηση παραιτήσεων υπουργών, εκπροσώπων μέσων ενημέρωσης, αστυνομικών είναι δικαιολογημένη, αλλά όχι αρκετή.

Περιστατικά όπως αυτά [των μαζικών πυροβολισμών] είναι συνέπεια πολλών διαδικασιών που συμβαίνουν σε μια εξαιρετικά παρακμιακή φάση του ιμπεριαλισμού, η οποία χαρακτηρίζεται από το υψηλότερο επίπεδο αλλοτρίωσης σε συνθήκες εξύμνησης **του πολέμου και της βίας**. Τέτοια πράγματα δεν θα σταματήσουν με την **αύξηση του αριθμού των αστυνομικών**, όπως δεν σταμάτησαν και μέχρι στιγμής.

Πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι η Σερβία είναι πρακτικά ένα **αστυνομικό κράτος**, με τον μεγαλύτερο αριθμό αστυνομικών κατά κεφαλήν στην Ευρώπη και ότι υπάρχει ένα συνεχιζόμενο νέο κύμα προσλήψεων και σε ειδικές αστυνομικές δυνάμεις. **Γιατί αυτός ο μεγάλος αριθμός δεν έχει αποτρέψει ή σταματήσει καμία από τις τραγωδίες;** Ας θυμηθούμε ότι μερικές εκατοντάδες αστυνομικοί πολióρκησαν την πόλη Μλαντένοβατς, ενώ ο σκοπευτής-δολοφόνος έφυγε από την πόλη με ταξί...

Αυτές οι δύο τραγωδίες, και παρόμοιες με αυτές, μπορούν να αποφευχθούν μόνο με πλήρη μετασχηματισμό της κοινωνίας -αφήνοντας πίσω τη μορφή της κοινωνίας στην οποία οι άνθρωποι αποξενώνονται από την εργασία τους και ο ένας από τον άλλο, και μπαίνοντας σε μια κοινωνία που θα είναι αφιερωμένη στη διατήρηση της ζωής, της εργασίας και του περιβάλλοντος, τα οποία εντός του καπιταλισμού βρίσκονται στο χείλος της καταστροφής.

Τέλος, πρέπει να πούμε ότι σε κάθε περίπτωση υποστηρίζουμε τα αιτήματα για παραίτηση του υπουργού Εσωτερικών και του διευθυντή της μυστικής αστυνομίας.

REGARDING THE NEW WAVE OF CONFLICTS IN KOSOVO

Since its inception, our organization has insisted on the idea advocated by Svetozar Marković – the creation of a community of Balkan peoples in a solidary and socialist alliance, as the only way to prevent national-chauvinistic hatred and the imperial policy of divide and conquer.

The Kosovo issue, which was not entirely solved neither in Yugoslavia even though the policies of the brotherhood of people and unity carved a good path, became the focal point of the Yugoslavian crisis with the establishment of nationalistic hegemonies. In essence and briefly stated – we defy any nationalist policy as a part of a bourgeois ideology which is essentially in the service of imperialism and exploitation.

The conflicts that broke out in the north of Kosovo at the end of May represent a new episode in the nationalist series of provocations, violent episodes and further propaganda of intolerance. The escalation of conflicts happened in three municipalities because members of Serbian List, who are the outstretched arm of the ruling party from Belgrade, organized a boycott of institutions that were run by them till the November elections in which they didn't want to take part. The results of these conflicts are several arrested, a few wounded civilians and an unknown number of KFOR and Kosovo Police members.

The reaction of Belgrade's authorities is typical propaganda of raising aggression: deployment of military units near the border with Kosovo was ordered, the level of combat readiness of the army was raised and a strong media campaign is conducted. At one of the press conferences, the President of Serbia presented a construction about the Albanian occupier.

This statement requires a more detailed review because it portrays the final effect and reaches of the nationalistic policies. Above all, Albanian people live in Kosovo as they have lived even before the bombardment, before the Second World War, and even before the Kosovo battle.

People who live in a certain territory can't be occupier. The occupier of Kosovo is someone else- and that is NATO, or to be more precise USA with its allies. However, the president of Serbia cannot and does not want to say that, on the contrary, the occupier is to both- Serbian and Albanian nationalism – a much closer address for conversation and someone whose affection local chauvinists are fighting for.

As every time until now – nationalist tensions are in favor of both ruling nationalists. The battered ratings of corrupt politicians of both parties are most easily recovered through nationalistic homogenization. The role of the Belgrade regime should also be considered in light of the crisis it has in the context of mass, but very heterogeneous ongoing protests.

The most important thing is to underline the fact that nationalist propaganda does not take into account – and that is that while they compete for the favor of the empire and seek ways to harm each other as much as possible – the population, both Albanian and Serbian, is leaving and Kosovo is becoming more and more void.

We express our opposition to any policy that keeps this conflict open, whether it comes from Belgrade, Pristina, or any of the imperial centers.

Long live the union of the Balkan peoples!

Against imperialism!

Against nationalism!

REGARDING THE WAVE OF PROTESTS AFTER THE MASS SHOOTINGS IN SERBIA

Serbia was shaken by two mass shootings with 18 fatal casualties and many wounded as a result. That big tragedy generated emotional reactions – anger, sense of helplessness, and strong need to resist existing irresponsibility of the state and social disaster.

Protests and gatherings that started in Belgrade gathered a large number of people that provoked nervous overreaction of government which is at the phase of high tension, which indicates that government itself has a feeling of losing control over situation in the country.

On the other hand, as so many times so far, civic form of protests is insufficient to reach the point of being force able to perform significant changes in the society. The biggest achievement is attempt of broad mobilization with purpose to topple one political party and its leader.

Main reasons for that are: Serbian society failed to define serious alternative against the system and because of that the term “opposition” is just a label for parties not participating in government, and there are no significant differences between ruling aggrupation and parties out of it. Political ideology and praxis of the ruling party and so called opposition are basically the same.

First two protests were grassroots gatherings with a basic idea to express antagonism against overall situation in society in broader sense: some groups protest against “soft” policy toward Kosovo, while others because they think that policy should be more delicate; some of them wants faster EU approach, others are against EU at all, and so on.

Briefly, now is very heterogenic, almost atomized mass of people that scared the state with its abundance. It is obvious that so called “patriotic opposition” is not so present as in earlier similar protests, and there are two possible reasons for that: first is the fact that as a first reaction to shootings there was destruction of large number of stencils and graffiti dedicated to war-criminal leaders, and second reason is obvious connection between rightwing parties with the ruling group.

Demands that appeared within the mass indicate that group of pro-EU parties are trying to hijack the protests. Demands are proclaimed, but they are still unapproved by majority of participants. Anyhow, they focus on the problems in a media sphere, and in some aspects they expect higher level of state repression as a major role of the state.

Increasing number of police officers in schools represent victory of repressive methods, which completely failed so far. Demanding resignations of ministers, media stuff, policemen and all other relevant factors is rightful, but not enough.

It takes the bigger picture of the situation – incidents like those are a consequence of many processes that occur in highly decadent phase of imperialism which is characterized by highest level of alienation in conditions of glorification of war and violence. Things like that will not be stopped by increasing number of police officers, as it did not stop so far.

We should remind that Serbia is practically a police state with the largest number of police officers per capita in Europe and that there is an ongoing new wave of recruiting in regular an special police forces as well. Why this large number haven't prevent or stopped any of tragedies? Let us remember that few hundred policemen sieged the city of Mladenovac, while mass shooter left the town in a cab...

Those two tragedies, and those similar to them, can be avoided only with complete transformation of society – leaving the form of society in which people are alienated from their work, and from each other, and entering the society that will be dedicated to preservation of life, human as well as whole environment, which is within capitalism on the edge of destruction.

At the very end, we must say that in any case we support demands for resignation of the minister of

interior affairs and the director of secret police, and that we will support always whatsoever.